

Πνευματικοί Λόγοι ενός πιανίστα

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μουσική δεν μαθαίνεις στο Ωδείο. Στο Ωδείο μαθαίνεις τον τρόπο της, την τεχνική της. Μουσική μαθαίνεις, όταν ανακαλύπτεις τον εαυτό σου.

Η μελέτη στο πιάνο μοιάζει πολύ με τη προσευχή στον Θεό. Είναι πορεία πνευματικής εξέλιξης και ανόδου του ανθρώπου. Ο δρόμος αυτής της εξέλιξης όμως είναι στενός, μα έτσι πρέπει. Μη σε φοβίζει αυτό.

Μάθε να μη χαιρέσαι, όταν τρέχουν τα δάχτυλά σου στα πλήκτρα γρήγορα. Δεν είναι σπουδαίο. Μάθε καλύτερα να τρέχει ο νους σου γρήγορα και τότε τα δάχτυλά σου θα υποτάσσονται σε αυτόν.

Τα χέρια σου δεν παίζουν από μόνα τους. Τα οδηγεί το μυαλό σου. Μα και εκείνο δεν μπορεί να κάνει πολλά πράγματα από μόνο του, αν δεν ακούει την καρδιά σου.

Τα χέρια σου να είναι καθαρά όταν ακουμπάς το πιάνο σου. Πιο καθαρή όμως να είναι η καρδιά σου.

Να νιώθεις πάντα πως καλείσαι να κατανοήσεις ένα έργο που δεν έγραψες εσύ. Πρώτο σου μέλημα να είναι η κατανόηση και οτι κρατάς στα χέρια σου κάτι που δεν σου ανήκει. Το έργο κάποιου δημιουργού. Σεβάσου το.

Όσο πιο πολύ ταλέντο έχεις, τόσο να κρατάς τη σεμνότητα και την ταπεινότητά σου. Το ταλέντο είναι παραχώρηση. Δεν σου ανήκει! Προσπάθησε να το διαχειριστείς σωστά, με σύνεση, με φόβο, κάποιες στιγμές, με μεγάλη χαρά

κάποιες αλλες, αλλά πάντα σα να είναι κάτι που το φιλοξενείς στο σπίτι της καρδιάς σου. Εκείνο μπορεί να φύγει όταν το θελήσει ο Θεός. Δέξου το αυτό ήρεμα και με αγάπη. Τότε, οι στιγμές που θα περνάς μαζί του θα είναι ανεπανάληπτες.

Ρώτα τον εαυτό σου τον λόγο που παίζεις πιάνο, που ασχολείσαι με τη μουσική. Πρέπει να σου έρθει ένα χαμόγελο και ένα αίσθημα αγάπης στην καρδιά σου, πριν ορίσεις την απάντηση. Να ανησυχήσεις αν δεν συμβεί...

Είναι πολύ διαφορετικό να παίζεις, απλά, πιάνο, από το να είσαι στα αλήθεια πιανίστας - εκτελεστής. Αυτός που παίζει, απλά, πιάνο είναι σαν κάποιον άνθρωπο που ξέρει τάχα τα πάντα και μιλάει για όλα εύκολα..., για την αγάπη, την αλήθεια, τους ανθρώπους... Ο πραγματικός μουσικός εκτελεστής μοιάζει με Μοναχό. Γιατί; Γιατί έχει σκυμμένο το κεφάλι. Δε μιλάει... Γιατί ξέρει που βρίσκεται.

Μάθε την αξία της σιωπής. Μη φλυαρείς, όταν παίζεις. Μη ναρκισσεύεσαι. Μάθε να ακούς τις παύσεις σα μουσική. Φαντασου σε δύο λεπτά να τα πεις όλα..., πως θα σε ακούσει ο άλλος για μια ώρα... Να είσαι εγκρατής στην προσφορά σου, αλλά γενναιόδωρος στον τρόπο που τη δίνεις....

Δίνεις πνευματική τροφή στο ακροατήριό σου! Πρόσεξε λοιπόν! Έχεις ευθύνη για την υγεία του. Προφύλαξέ το! Μην προσπαθείς να αρέσεις. Δώσε του αυτό που η καρδιά σου γνωρίζει σαν αλήθεια. Άφησέ το μπροστά του με αγάπη. Μη σε απασχολεί, εάν θα γίνει απόδεκτη αυτή η προσφορά. Αρκέσου στη χαρά που παίρνεις, μέσα από αυτήν.

Κάνε υπακοή με χαρά στους δασκάλους σου. Όχι με εξαναγκασμό. Άφησέ τους να σε βοηθήσουν να βρεις τον τρόπο να ακούσεις, μέσα από τα δικά σου αυτιά, τη μουσική.

Η τεχνική είναι ένα κουτί με εργαλεία. Παίρνει μόνο αυτό που χρειάζεσαι κάθε φορά. Μην επιλέγεις κατάλληλες ώρες για να μελετάς. Βρες κατάλληλες στιγμές που θα νιώθεις τον σκοπό της μελέτης. Να χαίρεσαι όταν πονάει το σώμα σου.

Να ανησυχείς όταν όλα έρχονται εύκολα....

Και το πιο σημαντικό! Δεν μπορείς να αγαπάς τη μουσική και να μην αγαπάς τον Θεό. Και δεν μπορεί να αγαπάς τον Θεό και να μην αγαπάς τη μουσική. Πάνε μαζί..., πάντα..., από την αρχή! Αν το καταλάβεις, τότε κάθε νότα που θα παίζεις, θα περικλείει έναν κόσμο αγάπης, δοσμένο από Αυτόν.

Ελπίζω να σε βοήθησα... Αυτός είναι ο τρόπος μου που βλέπω το πιάνο και τη μουσική.

Αυτές είναι οι κλίμακες που προσπαθώ να μάθω και πάντα θα προσπαθώ...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πηγή: vtsabropoulos.blogspot.gr